

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

BMP-0724-4845/09/EG

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 30.06.09.

nr 3673 podpis *Borusiewicz*

Warszawa, dnia 29 czerwca 2009 roku

Kwiecień
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 10.07.09.
nr 4676 podpis *M...*

Pan
Bogdan BORUSIEWICZ
Marszałek Senatu RP

namowim Pana Mamona

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 czerwca 2009 roku (sygn. BPS/DSK-043-1715/09), przekazujące oświadczenie Senatora RP Pana Lucjana Cichosza w sprawie wątpliwości dotyczących obowiązywania ustawy z dnia 20 lutego 2009 roku o funduszu soleckim, złożone na 34 posiedzeniu Senatu w dniu 28 maja 2009 roku, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Podstawowe zasady organizacji i funkcjonowania sołectw określa art. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t. j.: Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), zgodnie z którym w gminie mogą być tworzone jednostki pomocnicze, w tym sołectwa, dzielnice i osiedla. Jednostki powyższe tworzy w drodze uchwały, po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami lub z ich inicjatywy, rada gminy. Zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia tych jednostek powinien określać statut gminy. Jednostki pomocnicze gminy (sołectwa, dzielnice, osiedla) mają własne statuty (odrębne od statutu gminy) określające organizację i zakres działania tych jednostek (art. 35 ww. ustawy), a także własne władze uchwalodawcze i wykonawcze (art. 36 i 37 ustawy). Jednostkom pomocniczym przysługuje prawo zarządzania przydzielonym im mieniem komunalnym i korzystania z niego oraz rozporządzania, w ustalonym zakresie, dochodami z tego źródła. Statut określa zakres czynności dokonywanych przez organy jednostki pomocniczej w zakresie przysługującego jej mienia. Jednostki pomocnicze mogą prowadzić, na zasadach określonych w statucie gminy, gospodarkę finansową w ramach budżetu gminy (art. 51 ust 3 ustawy), nie mają natomiast prawa do tworzenia własnych budżetów. Ustawa z dnia 20 lutego 2009 roku o funduszu soleckim (t. j.: Dz. U. z 2009 roku, Nr 52, poz. 420) przewiduje możliwość tworzenia w gminie funduszu sołeckiego jako formy wyodrębnienia w budżecie gminy środków publicznych z przeznaczeniem na realizację zadań służących poprawie życia mieszkańców danego sołectwa.

Podkreślić należy, że zakres ustawy o funduszu soleckim dotyczy ogółu gmin i sołectw funkcjonujących w jednostkach samorządu terytorialnego. Ustawa nie zawęża zakresu do określonego typu lub rodzaju gmin. Art. 2 ust. 6 i 7 ustawy stanowi jedynie o sposobie obliczenia średniej kwoty bazowej, poprzez odesłanie do parametrów zawartych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 roku, Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.). Przepisy ustawy o funduszu soleckim stosuje się do ogółu jednostek samorządu terytorialnego szczebla podstawowego, z zastrzeżeniem, iż środki zgromadzone w ramach funduszu mogą być wyłącznie przekazane sołectwom. Tym samym, jeżeli w miastach funkcjonują sołectwa, analizowane rozwiązania i instytucje mogą znaleźć zastosowanie.

Z wyrazami szacunku

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
Siemcyniak
z up. Tomasz SIEMCYNIAK
Sekretarz Stanu

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

BMP-0724-4845/09/EG